

да заловя нѣкакви конекрадци въ балкана.

Заловихъ ги съ два алести коня. Трѣбваше да ги докарамъ въ управлението.

Единъ конекрадецъ ме извика на страна и ми пошушна, че единъ конь ще бжде за мене, ако притуля кражбата.

Азъ не знаехъ какво да правя. Но съблазънѣта бѣше голѣма. Този пжтъ можехъ да изплата всички дългове, а и да се отсрамя на любовницата си.

Но не се решихъ. Не се решавахъ, а колебанието си е личало у мене. че сжщия конекрадецъ дойде и ми каза: Ти не взе на оногози двата наполеона, за да ги вземе старшията. Този конекрадецъ тогава билъ арестуванъ въ участка и разбралъ туй.

Азъ му повѣрвахъ и макаръ